

NIO_11, 19.12.1964

Elbistan

Çok Muhterem Ağabeyim,

Siz buradan ayrıldıktan sonra Korkmaz köyünde de bir iki gün kaldığınızı öğrendik. O zamandan beri çok arzu ettiğim vefalı mektubunuzu bekliyordum. Hamt olsun bu arzuma kavuştuğumdan dolayı çok sevinçliyim.

Sizden sonra Lütfi Beylerle pek seyrek konuşabildik. Kız Nigar, öğretmen okulu yatılı ve lise giriş imtihanlarını kazandı. Öğretmen okuluna girmeyi tercih ettiler. Şimdi Maraş Öğretmen Okulunda okuyan kızının hasretiyle ana, baba yanıp tutuşuyorlar. Bir vesile ile himmete fırsat buldukça Lütfi Bey Maraş'ı boyluyor. Kızını görüp biraz teskin oluyorlar.

Bundan başka Korkmaz'da hısımlarının iki düğünleri oldu, birer hafta müddetle oraya gidip geldiler. Bu sebeple sizin seyahate çıktığınızı ancak bu mektubunuzla öğrenmiş bulunuyorum. Hoş geldiniz. Bu seyahat sizi biraz üzmele beraber herhalde birçok şeyler de kazandırmıştır. Peşte ve Viyana malumunuz eski Osmanlı diyarları idi. muhakkak Türkler oralarda birçok değerli eserler bırakmıştır. Onları görmek mesleğiniz hakkında daha esaslı ve ameli bilgi edinmek ve fakülte gençlerine istifade ettirmek mesleğiniz bakımından bahtiyarlık sayılır.

Cenabı Hak bizlere de öyle geziler nasip etse ne var! Hayatta ancak bu yıl kendi masrafımızla birkaç vilayet görebildik. Meslek görgüsü bakımından bu cihetten çok geriyiz. Bu sebeple geziyi temenni ediyorum. Başka bir düşünce ile değil. Tabii o da bizler için mümkün olmayan bir haldir.

Mektep ve sıra arkadaşım Esat Bey'den verdiğiniz haber beni çok memnun ve mütehassis etti. Cidden 40-45 yıla yakın bir maziye ve geçmiş olayları hatırlattığınızdan dolayı sizlere çok teşekkür eder, refikanız ve kızınız hanımefendilere (isimlerini bilmediğimden böyle yazıyorum) derin hürmet ve sevgilerimi sunarım muhterem ağabeyim.

Esat Bey'e selam ve kardeşlik sevgilerimi duyurmanızı rica ederim.

M. İ.